

Ο ποιμήν

- Μανώλης Μελινός: Αισθάνομαι μεγάλη την χαρά και πλούσια την ευλογία που ,στα πλαίσια της πνευματικής επικοινωνίας μας για τον μακαριστόν άγιο Γέροντα π. Κλέοπαν Ηλία, συνομιλούμε με τον Ρουμάνο ιερέα π. Ηλία Φρατσέα, ο οποίος είναι διδάκτωρ της Θεολογικής σχολής του πανεπιστημίου Αθηνών. Ο π. Ηλίας αγαπά πολύ την Ελλάδα κι έχει επιλέξει να διαμένει σε αυτήν.
- Παρακαλώ , πάτερ, να μας μιλήσετε δίχως συγκεκριμένο ερωτηματολόγιο για τον μεγάλο αυτόν συμπατριώτη σας Γέροντα...
- ... Γεννήθηκε το 1912. Όλα τ' αδέρφια του πήγανε στο μοναστήρι. Ο ίδιος πήγε μετά από τα τρία πρώτα αδέρφια του . Τελικώς η μητέρα του έμεινε χήρα και πήγε κι εκείνη στο μοναστήρι. Ξέρετε ότι, πριν να μπει κάποιος στο μοναστήρι , υπάρχει μία δοκιμαστική περίοδος που ποικίλει ως προς τον χρόνο και τις δοκιμασίες. Οι ρωμαιοκαθολικοί π.χ. έχουν ένα συγκεκριμένο διάστημα « πειρασμού » , ας το πούμε έτσι, του νεοεισερχομένου. Εμείς στην Ορθοδοξίαν έχουμε διαφορετικές καταστάσεις. Όταν λοιπόν πήγε ο π. Κλέοπας, ηγούμενος του μοναστηριού ήταν ένας πολύ πνευματικός άνθρωπος, ο π. Ιωαννίκιος Μορόη. Ο διακριτικός αυτός Γέροντας, δε του μίλησε, παρά έστειλε τον οικονόμο του μοναστηριού, λέγοντάς του: « Πήγαινε και πες στο παιδί να σταθεί έξω, μπροστά στην πύλη του μοναστηριού, όπου υπάρχει ένα κούτσουρο και να αρχίσει να το... δέρνει , μέχρι να του πούμε εμείς! Ο νεαρός Κλέοπας – κατά κόσμον Κωνσταντίνος – τότε είκοσι ετών, πήγε έξω με τον οικονόμο και άρχισε να δέρνει το κούτσουρο! Ήλθε το βράδυ , κανείς δεν του έδινε σημασία. Κανείς δεν τον ρώτησε αν πεινά, αν διψά ή « τι έχεις, θέλεις κάτι, παιδί μου; ». Αυτή ήτο η εντολή του Γέροντος. Τον πήγαν ,στη συνέχεια, στο κελί του. Την νύκτα τον σήκωσαν για την ακολουθία ,κανονικά. Δεύτερη μέρα ,το πρωί μόλις τελείωσαν την ακολουθία, τον παίρνει ξανά ο οικονόμος και τον ξαναβάζει μπροστά στην μονή να δέρνει το κούτσουρο! Το « φαινόμενο » επαναλήφθηκε τρεις ημέρες, χωρίς να τον ρωτήσει κανείς αν πεινά , τι κάνει, να του δείξουν ενδιαφέρον δηλαδή. Τίποτε. Μετά από την τρίτη ημέρα ο οικονόμος του λέει: « Σε θέλει ο Γέροντας ». Μόλις μπαίνει μέσα στο ηγουμενείο, του λέει εκείνος:
- Θέλω να σε εξομολογήσω παιδί μου. Ετοιμάσου.

Αφού ολοκληρώθηκε το Μυστήριο, ο διακριτικός Γέροντας χάρηκε πολύ την τρισευλογημένη ψυχή που είχε απέναντί του, αλλά δεν το έδειξε. Του έκανε και άλλη ερώτηση:

- Πες μου ,σε παρακαλώ, το κούτσουρο εκεί που το έδερνες, τι σου είπε;
- Τίποτε, Γέροντα.
- Δε σου είπε ότι του πονάει το ... κεφάλι;
- Όχι.
- Δεν σου είπε ότι πεινάει;
- Όχι.

- Δεν σου είπε ότι διψάει;
- Όχι.
- Ε, έτσι να είσαι κι εσύ, ως μοναχός!

Από εκείνη την στιγμή πήρε τον Κλέοπα και τον έστειλε για δέκα πέντε χρόνια να βόσκει, να φροντίζει τα πρόβατα του μοναστηριού. Εκεί ο Κλέοπας δεν περιοριζόταν μόνο στη φροντίδα των προβάτων, αλλά παραλλήλως διάβαζε πολύ και συνεχώς. Όταν πέρασαν τα χρόνια αυτά, λίγο πριν πεθάνει ο ηγούμενος, λέει στον οικονόμο: «Πήγαινε να μου φέρεις το παληκάρι που βόσκει τα πρόβατα, να τον κάνουμε ηγούμενο»! Τον έκανε ηγούμενο – από τα άλογα πρόβατα στα λογικά – κατευθείαν! Είχε θεία πληροφορία ο διορατικός Γέρων Ιωαννίκιος Μορόη και ο Γέροντας Κλέοπας έγινε όντως ένας μεγάλος στάρετς της Μολδαβίας και γενικότερα της Εκκλησίας μας. Ο ίδιος έλεγε για τον π. Ιωαννίκιον ότι καθ' όλη την περίοδο της Τεσσαρακοστής ή του Πάσχα ή των Χριστουγέννων, εκείνος δεν κατέλυε τίποτε άλλο εκτός από την αγία Κοινωνία και το κατακλαστόν, το λίγο πρόσφορο που έμενε πάνω στην αγία Λόγχη! Τίποτε άλλο ...]

Από το βιβλίο « ΑΘΩΝΙΤΑΙ ΒΑΛΚΑΝΙΩΝ

Ροή χαρισμάτων Σέρβων και Ρουμάνων Αγιορειτών Γερόντων »

Μανώλης Μελινός

<http://img.pathfinder.gr/clubs/files/74677/2.html>